

ЛЕРМОНТОВИ – ОСВОБОДИТЕЛИ И СЪЗИДАТЕЛИ

/посвещава се на 130-та годишнина от Освобождението на България и 170-та годишнина от рождението на А. М. Лермонтов - освободителя на Бургас/

Александър Михайлович Лермонтов е роден на 27 февруари 1838г. в гр. Либава. Племенник е на Михаил Юрьевич Лермонтов и е възпитаник на Пажския корпус, випуск 1856г. През 1872г. е произведен в чин полковник и става командир на 13 Драгунски на Военния орден полк.

На 6 февруари 1878г. "лятящият отряд" на руската армия, състоящ се от 13 Драгунски полк и 13 Нарвски хусарски полк /предвождан от генерал Александър Александрович Пушкин, син на поета/ под командването на полковник Лермонтов освобождава градовете Елена и Бургас. За това полковник Лермонтов е награден със златно оръжие "За храброст", с ордени "Св. Владимир" III ст. с мечове и "Св.Станислав" I ст. с мечове и чин генерал-майор. След края на войната е назначен за командир последователно на лейбгвардейския Кирасирски на Нейно Величество полк,

началник на 12-та Кавалерийска дивизия, командир на 1-ви Кавалерийски корпус. През 1902г. е назначен за член на Военния съвет. Умира на 26 декември 1906г. Погребан е в Новодевическото гробище в Санкт Петербург.

В 15 ч. на 6 февруари 1878 г. „летящият“ отряд на полк. Лермонтов, състоящ се от четири пехотни роти и три драгунски взвода с две конни оръдия, приближава покрайнините на Бургас. Там часове наред е събрано в трепетно очакване цялото бургаското гражданство. Под звуците на църковните камбани първенците на града, духовенството и тримата чужди консули посрещат тържествено руските воители.

В донесението, което полк. Лермонтов изпраща до щаба на армията, пише: „Представители на града поднесоха хляб и сол. Цялото население се тълпеше по улиците и се събра на площада, където се отслужи благодарствен молебен“.

Единствената дъщеря на полк. Лермонтов – Александра, напуска удобния и богат живот в Санкт Петербург през 1877 г. и постъпва като доброволка – медицинска сестра в руската армия. Военната съдба свързва аристократката с лазарета на легендарния командир на 4-ти армейски корпус – белия генерал Михаил Дмитриевич Скобелев. Виждайки стотици мъртви и осакатени руси, българи и финландци, тя осъзнава жестоката реалност на войната и високата цена на победата при Плевен, Шипка и Шейново. През Ямбол и Елхово сестра Александра достига до Сан-Стефано. Там се среща със своя баща А. М. Лермонтов.

През май 1879 г. заедно с 4-ти армейски корпус на ген. Скобелев тя идва в Бургас. Тук подпомага обучението на медицински кадри, създаването на болница, закупува със собствени средства болничен инвентар и инструментариум и участва в прощалния прием на белия генерал. Александра Лермонтова умира през 1903 г. в Санкт Петербург.

Известният поет Михаил Юриевич Лермонтов принадлежи на VIII поколение, а сега по света живеят представители на X и XI поколение. Сред тях има учени, изследователи, хора на изкуството, военни. В историята на Русия няма нито една война, в която да не са участвали представители на този прославен род. Като че ли в съдбата на тези хора се отразява цялата сложна руска съдба.

Едни от най - прославените представители, военни, от Острожниковското разклонение на Лермонтовия род, са роднините на освободителя на Бургас – Александър Михайлович Лермонтов. Това може да се твърди за двамата му братя – Михаил и Константин, взели участие в Руско - турската война от 1877 - 1878 г. Тримата следват стъпките и бойната слава на баща си, Михаил Лермонтов,

който едва на 16 години получава първия си военен орден "Св. Георги". За участието му във войната с Наполеон и сражението при Бородино е отличен отново с орден – "Св. Ана". Във войната с Турция от 1828 - 1829 г. се включва в обсадата на Варна в състава на Черноморския флот. При Варна воюва заедно с брат си Дмитрий, който приключва кариерата си като генерал - майор от Адмиралтейството. В тази руско - турска война участват още двама Лермонтови – Михаил Николаевич и Дмитрий Николаевич. Випускници на Морския кадетски корпус, членове на Гвардейския екипаж на руския Черноморския флот, участват в превземането на крепостта Варна, за което са наградени с ордени и покрити с почести.

През 1991 г., на 30 юли в гр. Пенза 70 представители на рода Лермонтови учредяват Международната Асоциация "Лермонтово наследство" с президент правнука на племенника на поета - Михаил Юрьевич Лермонтов, а за вицепрезидент по международните връзки е избрана внучката на племенника на поета – Наталия Борисовна Чирко от гр. Женева, Швейцария. Асоциацията

"Лермонтово наследство" обединява повече от 190 потомци от рода Лермонтови ,живеещи в Русия, Англия, Бразилия, САЩ, Франция, Швейцария, Аржентина, Монако, Югославия Австралия. Образувани са и секции за осъществяване на приетата програма на Асоциацията, която е в системата "Човек – Биосфера" към ЮНЕСКО. Основните секции в нея са: редакционно-издателска, генеалогична, художествена и икономическа, в които влизат известни журналисти, поети, художници, научни работници и общественици. След учредителната конференция са образувани и задграничните отделения начело с Александър Николаевич Лермонтов от Париж, Джозефина Лермонт от Лондон, Михаил Александрович Лермонтов от Ню-Йорк и Александър Григорович от Рио-де Жанейро.